

ligger deri, at det i Virkeligheden vil blive Kommunalbestyrelserne, som hvert eneste Aar skulle fastsætte, hvor meget de paagældende skulle have i Understøttelse. Det er ret interessant, at vi hørte her i Lørdags, at saavel de ærede Medlemmer for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (P. Holm) og Svendborg Amts 2den Valgkreds (Kosager) paa den ene Side, som det ærede Medlem fra Fredensborg (S. Hage) paa den anden Side vare enige i, at dette vil blive betragtet som Fattighjælp. Det vil det ogsaa blive; men Mærken dertil ligger for en væsentlig Del deri, at Kommunalbestyrelsen hvert Aar vil være den, som kommer til at tage Bestemmelse derom. Naar man nu tillige vistnok fra alle eller de fleste Sider er enig om, at Følgen saavel af den ene som af den anden af disse Affattelser vil være, at de paagældende saa Valgret, saa forekommer det mig at være en virkelig Modsigelse imellem at give Personer Valgret og samtidig at gøre deres Livsforhold saa fuldstændig afhængige af andre Menneskers, her Kommunalbestyrelsernes Beslutning. Jeg tror, at denne Vanskelighed kunde man komme ud over paa en Maade, som vistnok ikke kunde vække Betænkelighed, hverken fra Flertallets eller fra Mindretallets Standpunkt — maaske nok fra Højres Standpunkt, derpaa skal jeg ikke inblade mig, men ikke fra nogen af de to Venstregrupperes Standpunkt — og som vilde være af ikke ringe Betydning for de paagældende selv. Dersom det i Loven blev fastsat, at den Understøttelse, som er tilstaaet en Mand efter hans 60de Aar, ikke kan ned sættes, med mindre der indtræder væsentlig Forandring i hans økonomiske Stilling, saa vilde dette aldeles sikkert bidrage til at højne de vedkommendes Selvstændighedsfølelse og give dem en sikrere Stilling. Det vilde være saa at sige et Stønk af en Ret, medens de nu i Virkeligheden ikke have eller saa nogen Ret, i alt Fald bortset fra disse Rettigheder, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup) omtalte, Vægtfabrikretten, Drukkenfabrikretten o. s. v. De vilde dog saa en virkelig økonomisk Rettighed, selv om den var noget begrænset, deres Stilling vilde dog blive væsentlig forfællig fra hvilke som helst andre Personers, for hvem Kommunalbestyrelsen fastsætter Underholdet eller Hjælp. Jeg tror som sagt ikke, at der fra nogen af de to Sider, navnlig ikke fra Flertallets Side, kan være noget at indvende imod, at dette optages i Loven, og det vilde som sagt bidrage til at gøre de paagældende Personer selvstændigere og be-

tage Understøttelsen noget af Karakteren af Fattighjælp, som den ellers naattet alt, hvad man siger, unægtelig vil faa. Det er denne Genstilling, jeg ønsker at gøre til det ærede Udvalg, at det vil tage Indførelsen af en saadan Forandring til tredje Behandling under Overvejelse.

Jeg nævnte før, at hvad Valgretten angaar, antager jeg og vistnok de fleste, at den dog vil blive de paagældende til Del, dersom disse Bestemmelser indføres. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup) har jo en anden Mening, men er til Dels bleven imødegaaet af det ærede Medlem fra Stubbebjerg (M. S. Larsen). Jeg kunde være tilbøjelig til paa en Maade at supplere, hvad det sidstnævnte ærede Medlem anførte. Der er jo i det hele ved Grundloven med Hensyn til Valgretsbestemmelser kun givet de almindelige Regler, men Anvendelsen af dem er overladt til Lovgivningen, og vi finde ogsaa forskellige Valgretsbestemmelser, om hvilke der gives meget kortsattede Regler i Grundloven, medens der i Valgloven er givet udførlige Bestemmelser, som modificere, indskrænke eller udvide disse Regler. Saaledes se vi jo i Grundlovens § 30, at der blot nævnes Ordet „uberhyttet“; men dette Ord finder sin Fortolkning i Valgloven af 12te Juli 1867, § 2, hvor det hedder, at ingen kan anses for uberhyttet, der ved Dom er funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling. Her er givet en indnævrende Fortolkning af Ordet „uberhyttet“. Ligeledes se vi, at der i Grundlovens § 30 staar, at den er udelukket fra Valgret, som er ude af Raadighed over sit Bo, og dette defineres nærmere i Valglovens § 5, hvor det hedder, at Valgret kan ikke udøves af den, som er under Bærgemaal, eller hvis Bo er under Fallitbehandling. Altsaa, Begrebet „ude af Raadighed over sit Bo“ er begrænset til disse to bestemte Former for Uraadighed, og andre Former er der ikke Tale om. Fremdeles finde vi i Valgloven en Række Bestemmelser, som gaa ud paa, at Personer, der ifølge Grundloven have Valgret, ikke kunne komme til at udøve den, fordi de ikke staa paa Valglisten, og Personer, som ifølge Grundloven ikke have Valgret, maa udøve Valgret, fordi de staa paa Valglisten; i det hele er Valglisten ved en simpel Lov stillet over Grundlovens udtrykkelige Bestemmelse. Har det kunnet ske i disse Tilfælde, er der ikke Tvivl om, at det ogsaa kan ske med Hensyn til dette Punkt, saaledes at man indrømmer, at Fortolkningen af, hvad der henhører under almindelig Fattigunderstøttelse eller, som det hedder i Ud-